

יוסי טל-גן

שלושה אירועים גדולים

והמדריכים מאז ועד היום ינקו והושפעו מהסגנון של אותה להקה שהופיעה בלמעלה מחמישים הופעות בשנה, באולם שרובר בירושלים וברחבי הארץ.

כדי לזכות בתמיכת הקרן לירושלים, יצאתי לארה"ב, במימון פרטי של יונתן ושלי, כדי לגייס תרומות לצורך תפירת התלבושות הרבות שנדרשו לתוכנית הראשונה. עם שובי, ובהתערבותו של **טדי קולק**, הופקדו התרומות שהבאתי בקרן ירושלים, והתאפשרה תפירת התלבושות.

הופעות הלהקה בירושלים היוו ביטוי לצמא הגדול של רבים למחול העממי, ולגאווה הגדולה שחשו בראותם כיצד המחול העממי זוכה למעמד יוקרתי כמו זה של המחול הקלאסי והמודרני. לראשונה נהרו לצפות בהופעות הלהקה לא רק בני משפחות הרקדנים, אלא רבים מקרב הקהל הרחב, שעד אז לא נחשף מספיק לעולם הזה. יונתן הוא זה שהעניק למחול העממי את מעמדו החדש והיוקרתי.

אל יונתן הצטרפה קבוצה גדולה של מאמיני דרכו ורקדנים רבים ומצוינים התדפקו על דלתות

ב שלושה צמתים בחייו של **יונתן כרמון** הצטלבו דרכינו, בשנות ה-80:

1. הקמת להקת המחול ירושלים, והסיוור בלינקולן סנטר בארצות הברית.
2. הפקת המחזמר "דוד" בבריכת הסולטן.
3. הקמת פסטיבל כרמיאל הראשון והפקתו על ידי **מרגלית טל-גן**.

את יונתן פגשנו, אשתי ואנוכי, בראשית שנות השמונים, עם שובו ארצה לאחר סיום תפקידו באולם אולימפיה בפריס. את הפגישה יזם **אריק קטן** שהצטרף לאגף התרבות בעיריית ירושלים.

עבור ותיקי הרקדנים, אריק היה מהרקדנים המרכזיים בלהקותיו הראשונות של **יונתן כרמון** ולימים גם כוראוגרף ומדריך להקות מחול עממיות, כמו "הורה ירושלים" ו"עמק הירדן".

1980 - הקמת להקת המחול ירושלים

להקת מחול זו בניהולו האמנותי של יונתן, יצרה רמה חדשה למחול העממי בישראל. מרבית היוצרים

לינקולן סנטר 1984: יונתן, מרגלית ויוסי טל-גן, עליזה קרסלניק

מסיבת עיתונאים ראשונה: "עשינו את זה", מצהיר ברוך ונגר ראש העיר, לצדו יונתן ומרגלית

בכובעי כמנהל להקת ירושלים, כמנהל אגף התרבות בעיריית ירושלים וכאחראי על אתר בריכת הסולטן. לפגישה בלשכת ראש העיר כרמיאל הגיעו מספר אדריכלים חיצוניים מחיפה, ונציגים בכירים מהעיר כרמיאל. יונתן כדרכו, שופע חזון ודמיון ללא גבולות, דיבר על "במה ענקית ועל אמפיתאטרון שיכיל מאתיים אלף איש... כמו בדליה". היושבים סביב השולחן נחרדו מהמספרים ומר ונגר הפנה את השאלה אלי. תשובתי הייתה שגם אמפיתאטרון שיכיל עשרים אלף איש יספק אותנו ובלבד שהבמה תהיה גדולה כפי שיונתן ביקש - פי שלוש מהבמות הסטנדרטיות. יונתן מיד אמר: "מה שיוסי אומר..." וכולם נשמו לרווחה...

בהמשך עלינו כולנו לגג המועצה כדי להשקיף על כל האזור. המקום שנבחר היה גבעת טרשים, ללא תשתיות ומערכות כלשהן. לביצוע הפרוייקט רתמה עיריית כרמיאל את הקק"ל, ואת ניסיונינו מירושלים בעצה אחת ובהסכמת **טדי קולק**, והגבעה הפכה תוך שנה לאמפיתאטרון מרשים בניצוחו של ראש העיר הנמרץ שזכה לחנוך אותו עוד בחייו ולהנות מפרי יוזמתו בפסטיבל הראשון בלבד. **ברוך ונגר** נפטר חמישה חודשים לאחר הפסטיבל הראשון.

הפסטיבל הראשון שנפתח ב-27 ביוני 1988,

הלהקה. ניהול הלהקה ושיווקה היה בחסות אגפי הנער והתרבות בעיריית ירושלים.

1983 - הפקת המחזמר "דוד" בבריכת הסולטן בירושלים

שהייתה תחת ניהולי באותן שנים, כחלק מתפקידי באגף התרבות בירושלים. את הטכסט הנפלא למחזמר כתב **מאיר שלו**, **קובי אשרת** כתב את המוסיקה הנהדרת לתזמורת ולזמרים ויונתן ניצח על הבימוי, הכוראוגרפיה והליהוק. מלבד להקת ירושלים המורחבת, השתתפו בהפקה: **דני ליטני** בתפקיד דוד, **שושנה דמארי** כבעלת האוב, **יזהר כהן** בתפקיד יונתן, **אברהם פורה** בתפקיד שאול, וכן **ריקי גל**, **גלי עטרי** ו**אילקה רוה**.

רק יוצר ענק כמו **יונתן כרמון**, עם התעוזה והכריזמה שלו יכול היה לגייס באמצעים הדלים שעמדו לרשותנו רשימה כל כך מרשימה ומגוונת של כוכבים.

ההפקה עלתה שלוש פעמים בפני קהל עצום, אך לא היה לה המשך למרות התקווה והציפיות לצאת לסיור בינלאומי.

מיד לאחר ההפקה הזו ובסיוע זוג הרקדנים הותיקים **מורי ועליזה קרסלניק**, שהחליטו להעניק את חסותם ללהקה, יצאה "להקת ירושלים" בשמה המקורי והמוכר בחו"ל - "להקת כרמון", לסיבוב הופעות בלינקולן סנטר בניו יורק ובלאס וגאס.

לימים, הפרסום והקרדיט שקיבלה הלהקה מחד, והתפתחות המחול העממי בפרט, הביאו ליוזמה של ראש עיריית כרמיאל המנוח **ברוך ונגר** להקמת התשתית לפסטיבל כרמיאל.

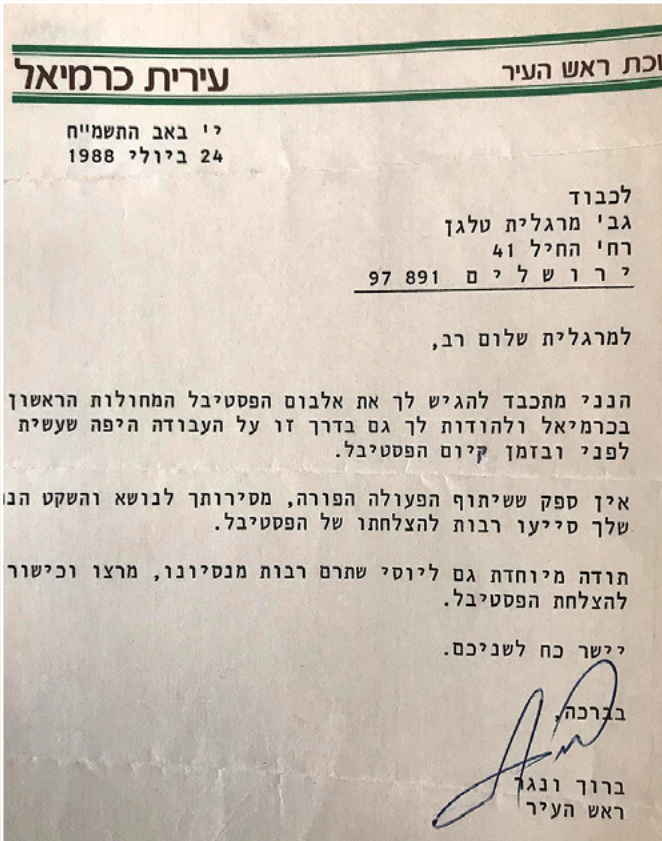
1988 - הקמת והפקת פסטיבל כרמיאל הראשון

הקשר החל בפגישה במשרדו של ראש העיר ונגר בשנת 1987 אליה הגעתי עם **יונתן כרמון**

הופעות הלהקה בירושלים היו ביטוי לצמא הגדול של רבים למחול העממי, ולגאווה הגדולה שחשו בראותם כיצד המחול העממי זוכה למעמד יוקרתי כמו זה של המחול הקלאסי והמודרני.

צוות ההקמה באתר האמפיתאטרון. מימין: לא מוכר, ברוך ונגר, שלמה ממן, תרצה הודס, יונתן כרמון, ברכה דודאי, אהרון סלומון, מרגלית טל-גן

מכתב תודה מברוך ונגר זל

פסטיבל מחול כרמיאל 1988

רק יוצר ענק
כמו יונתן כרמון,
עם התעוזה
והכריזמה שלו
יכול היה לגייס
באמצעים
הדלים שעמדו
לרשותנו רשימה
כל כך מרשימה
ומגוונת של
כוכבים.

כאן המקום לומר שללא ההתלהבות הראשונית של נציגי ומנהלי העירייה המארחת, ותושביה ומספר גדול של מעריצים בעמדות מפתח בממסד התרבותי, כמו **ד"ר דן רונן, תרצה הודס, ברכה דודאי**, מרקידים ומדריכי להקות מכל רחבי הארץ – לא היינו זוכים לתחילתה של מסורת שמאחוריה יותר משלושים שנים של פסטיבלים מוצלחים בכרמיאל.

כשפועלים עוד הניחו פיסות דשא אחרונות עם כניסת הקהל, זכה להגשים את חלומם של רבים. את התוכנית בהשתתפות מאות רקדנים, ליוותה תזמורת גדולה בניצוחו של **זיקו גרציאני** ואת ההפקה הראשונה הפיקה **מרגלית טל-גן** ממשרד בתל אביב אותו העמיד לה וליונתן מיודענו **שלמה ממן**, שהחליף את יונתן לאחר כמה שנים בניהול האמנותי של הפסטיבל.

יונתן כרמון:

”אי אפשר להיות מקצוענים וגם לעשות חלטורות”